



ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

Ἐν πορείᾳ...

Πορείες και πορείες

Ἡ «πορεία», ὅπως εἶναι γνωστό, ἔχει γίνει τὰ τελευταῖα χρόνια τρόπος μαχητικῆς διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἄνθρωποι ἀγωνίζονται καὶ μ' αὐτὸν τὸν συγκεκριμένο τρόπο γιὰ φωμί, παιδεία, ἐλευθερία, καλλίτερες ἀμοιβές καὶ συνθήκες ἐργασίας, ἔστω κι ἂν ὀρισμένες φορές τὸ φωμί φαντάζει ὡς παντεσπάνι γιὰ ὀρισμένους συνδικαλιστές.

Παρεῖς, λοιπόν, μικρὲς καὶ μεγάλες, ποικίλων ἀποχρώσεων καὶ κατευθύνσεων, ποὺ προβάλλουν διάφορα αἰτήματα καὶ ἀνάλογα ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορία, φθάνουν στὸν προορισμὸ τους ἢ ἐμποδίζονται νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ξεκίνησαν. Πρόκειται κυρίως γιὰ μαζικὲς πορεῖες καὶ κινητοποιήσεις.

Τελευταῖα, ὅμως, ἔχει ἐμφανισθεῖ τὸ φαινόμενο μεμονωμένων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα γιὰ νὰ προβάλλουν ἓνα συγκεκριμένο αἶτημα, ἀναλαμβάνουν μόνοι τους νὰ πορευτοῦν, νὰ ὁδοιπορήσουν ἀπὸ ἓνα σημεῖο στὸ ἄλλο, ἔχοντας κοινοποιήσει ἀπὸ πρῖν τί ἐπιδιώκουν μ' αὐτὸ τους τὸν ποδαρόδρομο, ἔχοντας κινητοποιήσει φίλους καὶ φιλικὲς ὀργανώσεις νὰ τοὺς συμπαρασταθοῦν, ἔχοντας συγκαλέσει τοὺς δημοσιογράφους ὥστε μὲ τὴ συνέντευξη Τύπου νὰ γνωστοποιήσουν σὲ εὐρύτερους κύκλους τὸ ἀγωνιστικὸ τους φρόνημα καὶ τοὺς στόχους τους.

Ἀθήνα - Βρυξέλλες

Ἐίδαμε μέσα στὸν Ἀπρίλιο, σὰν ἄλλο «ράλλυ - Ἀκρόπολις» νὰ ξεκινάει ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη τὴ μοναχική του πορεία ὁ Pierre Galand, ἐκπρόσωπος τῆς Oxfam Βελγίου —μιας ὀργανώσεως ποὺ ἀγωνίζεται ἐναντία στὴν πείνα ποὺ μαστίζει ἰδιαίτερα τὸν τρίτο κόσμο—, νὰ τὴν συνεχίζει μέχρι τὴν Ἐλευσίνα καὶ νὰ ἔπεται ἡ συνέχεια μέχρι Βρυξέλλες.

Ἦθελε νὰ ἐπισύρει τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ ὑποσιτισμοῦ, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῶν τριτοκοσμι-

ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἄναπλ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

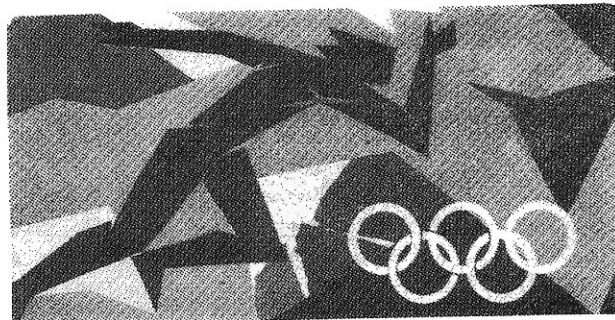
κῶν χωρῶν ἀπὸ τὶς χώρες τοῦ Βορῶ καὶ γιὰ ἄλλα πολλά. Ἡ «ἐπίδειξη» αὐτὴ μπορούσε νὰ ἐπιδοτηθεῖ ἀπὸ ὅσους ἤθελαν νὰ συμβάλουν χρηματικὰ γιὰ τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐκπροσωποῦσε ἡ ὀργάνωση τοῦ «ὀδοιπόρου».

Ἄπ' ὅ,τι γνωρίζουμε δόθηκε ἀρκετὴ δημοσιότητα στὸν ἐλληνικὸ καὶ στὸν εὐρωπαϊκὸ Τύπο.

Ἄντάριο - Ρίο ντὲ Τζανέιρο

Ἐπίκαιρη ἦταν καὶ ἡ πορεία τοῦ Καναδοῦ ἐκείνου, ποὺ ξεκίνησε ἀρχῆς τοῦ 1990 ἀπὸ τὸ Ἄντάριο, διέσχισε ὅλες τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, προχώρησε στὶς χώρες τῆς λατινοαμερικάνικης ἡπείρου γιὰ νὰ φθάσει περπατώντας, ἀρχῆς Ἰουνίου τοῦ 1992, στὸ Ρίο ντὲ Τζανέιρο, ὥστε νὰ θρῖσκειται ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐναρξὴ τῆς Διεθνούς Σύσκεψης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὸ Περιβάλλον καὶ τὴν Ἀνάπτυξη.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο, ἐκεῖ ὅπου σταματοῦσε, ἀπὸ τὸ νὰ ἐνημερώνει τὸν κόσμο γιὰ τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὶς καταστροφὲς τῶν δασῶν, τῶν ποταμῶν, τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἄν ἡ φωνή του ἀκουγόταν στὶς πόλεις ἀπ' ὅπου περνοῦσε θὰ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ μὴ γίνονιν κάποτε αὐτὲς οἱ πόλεις ἔρημος ὥστε στὴν κυριολεξία νὰ εἶναι τότε «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ».



Ἀπὸ τὴν ἀναμνηστικὴ σειρά γραμματοσήμων «Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες 1992» τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

σέ δρόμους ποιμαντικής διακονίας



Ἀσφαλῶς, τέτοιες φωνές δὲν ἔχουν πολλές πιθανότητες νὰ εἰσακουστοῦν ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Αὐτὸ τὸ εἶδος ἄμως τῆς «σαλότητος» δὲν ἀποκλείει κάποτε ν' ἀκουστοῦν καὶ οἱ χαμηλοὶ τόνοι, ἂν φθάσουν σὲ αὐτιὰ ὑψηλῆς εὐαισθησίας.

᾽Ολυμπία - Βαρκελώνη

Οἱ πορεῖες ἄμως συνεχίζονται καθὼς καὶ τὰ μηνύματα ποὺ ἀποθέτουν οἱ διοργανωτὲς τοὺς στὰ πόδια τῶν ὀδιτῶν. «Ὡς ὥρατοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην» μοῦ ἔρχεται νὰ ἀναφωνήσω βλέποντας τὴν ἐκκίνηση τῆς ὀλυμπιακῆς φλόγας στὰ στιβαρὰ χέρια τῶν σφριγγῶν λαμπαδηδρόμων ποὺ θὰ τὴ μεταφέρουν ἀπὸ τὴν ἀρχαία ᾽Ολυμπία μέσω Παναθηναϊκοῦ Σταδίου στὴν Βαρκελώνη, ἀφοῦ τὴν περιφέρουν σ' ὅλη τὴν Καταλωνία, γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ᾽Ολυμπιακῶν Ἀγῶνων στὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου.

Αὐτὴ ἡ φλόγα, πολλαπλῶν διαδρομῶν, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι εἶναι μίᾳ σπίνθα ἐλπίδας ἀνάμεσα στὶς ἄλλες φλόγες τῶν πολέμων γύρω μας καὶ σ' ἐκεῖνες ποὺ καταστρέφουν τὰ δάση μας. Κρύβει λοιπὸν ἓνα μήνυμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε καὶ νὰ κάνουμε τὸ πᾶν ὥστε πέρα ἀπὸ παγανιστικὲς φορτίσεις νὰ δείξουμε τί στὴν οὐσία σημαίνει «ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης» (Ἐφεσίους ς' 15' πρὸβλ. πῦδ πάνω Ρωμαίους ι' 15).

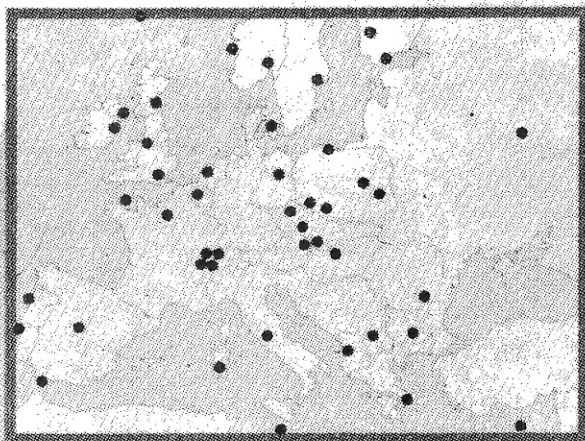
«Πορεία γιὰ τὸν ᾽Ιησοῦ»

᾽Ολες αὐτὲς οἱ σκέψεις μᾶς εἶχαν προετοιμάσει ἀρκετὰ ὥστε νὰ μὴ μᾶς ἐκπλήξει τὸ περιεχόμενον ἐνὸς φυλλαδίου ποὺ ἔπεσε τυχαῖα στὰ χέρια μας σὲ τελευταῖο ταξίδι μας στὴν Ἑλβετία τὸν περασμένο Μάιο. Τὸ τετρασέλιδο αὐτὸ καλοῦσε τοὺς Ἑλβετοὺς γιὰ τὴν 23 Μαΐου νὰ συμπορευτοῦν μαζί με ἄλλους Εὐρωπαίους καὶ Ἀμερικανούς σὲ μίᾳ «Πορεία γιὰ τὸν ᾽Ιησοῦ».

«Ὁ ᾽Ιησοῦς εἶναι ὁ Κύριος... αὐτοῦ τοῦ ᾽Εθνους» ἔλεγε ἡ πρόσκληση. «Στὴν αὐγὴ τῆς νέας Εὐρώπης ἄς θγοῦμε στοὺς δρόμους νὰ διακηρύξουμε τὸν ᾽Ιησοῦ Χριστό. Θέλουμε νὰ ἀναγγεῖλουμε δημόσια τὴν παρουσία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Πορευόμενοι γι' αὐτὸν στὴν 23 Μαΐου, θὰ ἐκδηλώσουμε μετὰ προσευχὴ καὶ

αἴνους, τὴν ἐλπίδα μας γιὰ μίᾳ νέα πνοή τοῦ Θεοῦ πάνω στὴν Ἑλβετία καὶ τὴν Εὐρώπη».

MARCHE POUR JÉSUS 1992:



UN ÉVÉNEMENT EUROPÉEN

Ἦταν καιρὸς εἶπα —σὴν ἑτομὸς ἀπὸ καιρὸ— νὰ διαδηλώσουμε γιὰ τὸ Θεό. Νὰ θγοῦμε στοὺς δρόμους καὶ νὰ δείξουμε —ἔστω καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο— ὅτι κινούμαστε. Ὅτι δὲν ἔχουμε τελματώσει. Ἀσυναίσθητα μοῦ ἔρχονταν στὸ νοῦ εἰκόνας τοῦ περασμένου αἰῶνα ἀπὸ ἀνάλογες πορεῖες στοὺς δρόμους τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων ποὺ διεκήρυτταν τὸ θάνατον τοῦ Θεοῦ: «Ὁ Θεὸς πέθανε», καὶ μ' ἔπιασε ἀνατριχίλα. Εὐτυχῶς, οἱ καιροὶ ἄλλαξαν συλλογίστηκα.

Μακάριοι... προχωρεῖτε!

Θυμήθηκα ἀκόμα ὅτι ἡ ζωὴ μας ὡς χριστιανῶν εἶναι μίᾳ συνεχῆς πορεία. Τὸ ξέρουμε καλὰ ὅτι «οὐ γὰρ ἔχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν» (Ἑβραίους ιγ' 14), ὅτι εἴμεθα «ὡς πάροικοι» (πρὸς Διόγνητον ἐπιστολή). Καὶ πῶς μπορούσε νὰ εἶναι διαφορετικὰ ἀφοῦ ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ ᾽Ἰδιος ἓνας δρόμος, ὁ δ ρ ὀ μ ο ς; «Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός...» (Ἰωάννου ιδ' 6). Ἄς μὴ ξεχνᾶμε μάλιστα, ὅτι ὁ ᾽Ιησοῦς κηρύσσοντας τὸ εὐαγγέλιο τῆς βασιλείας μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ δημόσιου βίου

ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΩΝ

Τοῦ π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

Δρ. Θεολ., Δρ. Φιλοσ., Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

β) Β' Συνδιάσκεψη.

Ἡ Β' Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 22 - 24.6.1990 στὸ Κυβέρι Ἀργολίδος. Ἐκδόθηκε τὸ ἀκόλουθο ἀνακοινωθέν:

«Ὁ ἀποκρυφισμὸς καὶ ἡ παραθρησκεία, μὲ προμετωπίδα τῆ λεγόμενῃ «Νέα Ἐποχὴ» ἀπειλεῖ μὲ πολλοὺς τρόπους τὴ σύγχρονῃ νεότητῃ, ἀκόμη καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ μὲ ἓνα μοντέρνο εἶδος παιδικῶν παιχνιδιῶν, μὲ τὴ σατανιστικὴ μουσικὴ, ἰδιαίτερα τῶν βιντεοκλίπς, καὶ μὲ τὶς «πολεμικὲς τέχνες». Ἐξἄλλου τὰ παιδιὰ ποὺ γεννιῶνται στὶς παραθρησκευτικὲς ὁμάδες, μεγαλώνουν μὲ ἀπάνθρωπες συνθήκες καὶ στεροῦνται τῆς ἀπαραίτητης ἀγάπης καὶ στοργῆς τῶν γονέων τους, γιὰ τὸ αὐτὸ θεωρεῖται ἀπὸ πολλὰς ὁμάδες «προσκόλληση» καὶ ἀπαγορεύεται. Ἑκατοντάδες παραθρησκευτικὲς ὁργανώσεις ἐπιχειροῦν διάθρωση τῶν δομῶν τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἐπισήμων φορέων, ποὺ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὴν ἀγωγή τῆς ἐλληνικῆς νεότητος.

Αὐτὰ ἦταν τὰ κυριώτερα συμπεράσματα τῆς «Β' Πανελληνίου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα Αἵρέσεων καὶ Κοσμοθεωριῶν», ποὺ συνήλθε ἀπὸ 22 - 24.6.1990 στὸ Κυβέρι Ἀργολίδος. Στὴ Συνδιάσκεψη καταγγέλληκαν ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα περιπτώσεις, ποὺ πρέπει νὰ προσεγγίσουν ἀνησυχία σὲ ὅλους τοὺς ὑπεύθυνους φορεῖς, καὶ ἰδιαίτερα στοὺς γονεῖς. Μεταξὺ ἄλλων καταγγέλληκε ὅτι:

α) Γκουρουιστικὴ ὁργάνωση, ποὺ στὴ χώρα μας ἐμφανίζεται ὡς ἑμιλος, λειτουργεῖ κάθε Σάββατο εἶδος σχολείου καὶ μὲ πεντάχρονα μέχρι δεκάχρονα παιδιὰ στὴ μετενάρκωση καὶ στὴ γκουρουιστικὴ διδασχὴ. Ἄλλη παρόμοια ὁργάνωση «ἑμιλος» λειτουργεῖ φροντιστήριον γιὰ τὶς Πανελλήνιες ἐξετάσεις.

β) Ἡ παραθρησκευτικὴ ὁργάνωση «Νέα Ἀκρόπολι», ποὺ διδάσκει τὴν καταστροφή τοῦ «παλαιοῦ κό-

σμου» χωρὶς οἶκτο καὶ τὴ δημιουργία «νέας φυλῆς», ὁργανώνει θεατρικὲς καὶ ἄλλες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις σὲ δημόσια ἱδρύματα, ὅπως τὸ «Ἀμαλίειο» καὶ «Ζάνειο» Ὁρφανοτροφεῖο καὶ ἐπιδεικνύει εὐχαριστήρια γράμματα τῶν διευθύνσεων αὐτῶν τῶν ἱδρυμάτων, μὲ στόχο νὰ ἐπεκτείνει τὴ δραστηριότητά της καὶ σὲ ἄλλα δημόσια ἱδρύματα.

γ) Δημιουργήθηκε Σύλλογος Ἑλλήνων καὶ Ξένων Παιδαγωγῶν γιὰ τὴν ἴδρυση «Σχολείων Βάλντορφ» ἢ «Σχολείων Στάινερ» στὴ χώρα μας, τὰ ὁποῖα βασίζονται στὴ θεοσοφικὴ καὶ ἀνθρωποσοφικὴ ἀντίληψη περὶ ἀνθρώπου καὶ στὶς δοξασίες τοῦ κάρμα καὶ τῆς μετενάρκωσης. Δημιουργήθηκε ἤδη νηπιαγωγεῖο τῆς ἴδιας ὁργάνωσης, τὸ ὁποῖο καὶ λειτουργεῖ.

δ) Διευθυντὴς σχολείου ἔγινε αἰρετικὸς καὶ μετέστρεψε καὶ δύο ἄλλους δασκάλους στὴν αἵρεση.

ε) Στὶς ἐκπαιδευτικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ «Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν» ὁργανώνονται ἀπὸ διάφορες παραθρησκευτικὲς ὁμάδες ποικίλα σεμινάρια.

στ) Ἡ ὁργάνωση «Καφὲ Σχολεῖο», ποὺ κινεῖται σὲ βουδδιστικὰ πλαίσια, ἱδρύει καὶ λειτουργεῖ παιδικούς σταθμούς καὶ συνεργάζεται μὲ ἐπίσημους φορεῖς. Λειτουργοὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας χρησιμοποιοῦν τὴν ιδιότητά τους αὐτὴ γιὰ νὰ μὴ σῶν ἐκπαιδευτικούς στὴν ὁργάνωση.

ζ) Στὰ Μεσόγεια λειτουργοῦν τεράστιες ἐγκαταστάσεις καὶ ἀγρόκτημα τῆς ὁργάνωσης «Ἀρμονικὴ Ζωὴ» (Μυρινούντα) καὶ τῆς γκουρουιστικῆς ὁργάνωσης Σατυανάντασραμ. Στὴν περιοχὴ Μεγάρων (Ψάθρα) οἰκοδομοῦνται τεράστιες ἐγκαταστάσεις τῆς γκουρουιστικῆς ὁργάνωσης «Ὁμιλος Μελετῶν».

η) Δύο ἀξιωματικοὶ τῆς ἀεροπορίας ἔγιναν αἰρετικοὶ καὶ μύησαν στὴν αἵρεση τὸν σημερινὴ Ν.Κ., ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ ἴδιο γραφεῖο μὲ αὐτούς.

θ) Χιλιαστὲς ποὺ βρίσκονται στὶς στρατιωτικὲς

Τοῦ καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ἑμιλία, προτρέπει τοὺς μαθητὰς νὰ μποῦν σ' αὐτὸ τὸ δρόμο ποὺ ὀδηγεῖ στὴ Βασιλεία ποὺ πλησιάζει.

Ἡ ἀναφώνηση τοῦ Κυρίου «μακάριοι» τῶν Μακαρισμῶν, στὴν ἐβραϊκὴ ἐτυμολογία της δὲν συνεπάγεται τὴν ἰδέα μιᾶς ἀχνῆς εὐτυχίας καὶ μακαριότητος δεδομένης ἀπὸ τὴν ἀρχή· ἀνταποκρίνεται περισσότερο σὲ μιὰ ὀρθότητα βίου καὶ εὐθύτητα τοῦ ἀνθρώπου ἐν

πορείᾳ σ' ἓνα δρόμο χωρὶς ἐμπόδια, ποὺ ὀδηγεῖ στὸ Θεό. Ἡ ἀναφώνηση τοῦ Κυρίου «μακάριοι» ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ «ἴτε» (παιδες Ἑλλήνων), «προχωρεῖτε», «δράμετε» στὸ δρόμο ποὺ ἀνοίγεται μπροστά σας.

Κι αὐτὸς ὁ δρόμος ἔχει τὴ δική του ἱστορία, ποὺ γράφεται μὲ τὸν προσωπικὸ μας μόχθο, τὸ δικό μας ἰδρώτα, τὸ δικό μας αἷμα. Μακάριος, λοιπόν, αὐτὸς ποὺ πῆρε τὸ δισάκι του στὸν ὄμο γιὰ τὸ δρόμο!